

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . . .	»	12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ.		
γραφεία	»	15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
ὁ στίχος . . . . . λεπ. 20
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

«Πόλεμον κατὰ τῶν ἀστάτων» συμβουλεύει ἡ σπεῖρα διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου τῆς, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, «μαύρην ψῆφον εἰς τοὺς κ. κ. Κεχαγιᾶν καὶ Μαυρογορδάτον». Καταψηφίσατε, σᾶς λεγουν, τοὺς δημοφιλεστέρους συμπολίτας σας κατὰ τὰς ἐπικειμένας βουλευτικὰς ἐκλογὰς διότι ἐπραξαν τὸ ἀνοσιώτερον τῶν ἐγκλημάτων, ὑπερεψήφισαν τοῦ κ. Τρικούπη ἐσχάτως ἐνῶ εἶχον ἐκλεγῆ κατὰ τὴν 7 Ἀπριλίου μὲ πρόγραμμα ἀντιπολιτεύσεως! Ἐννοεῖτε ὅλην τὴν σημασίαν τοῦ ἐπιχειρήματος; Στοιχηματίζομεν ὅτι οἱ γράψαντες δὲν τὴν ἐνόησαν. Δὲν θὰ ἀστοχῆσωμεν, νομίζομεν, ἂν ἀποκαλέσωμεν τὴν συμβουλήν των «ὑπεράτλαντον», διότι τὸ ἐπιχειρημά των τοῦτο προσήκει ὄχι πλέον κατὰ τῶν κ. κ. Κεχαγιᾶ καὶ Μαυρογοραδάτου ἀλλὰ κατὰ τῶν 4/5 τῆς διαλυθείσης βουλῆς, διότι ὄντως τὰ 4/5 αὐτῆς ἀνεβίβασαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν κ. Τρικούπη. Δὲν τοῖς ἐσύμφερει ὅμως νὰ ἐγενέουσαν τὴν συμβουλήν, διότι θὰ τοῖς ἀπήντα ἢ περιφρόνησις καὶ ὁ οἶκτος. Καὶ μήπως χρειάζεται ἄλλη ἀπάντησις εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔχουν τὴν μωρίαν νὰ κατηγορῶσι τῆς διαλυθείσης βουλῆς διότι ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν κ. Τρικούπη; ὅταν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν ζήτημα ἀπέτυχε, ὅταν οἱ λιμένες μας στενωῶς ἀπεκλείσθησαν, ὅταν ὁ κυβερνήτης ἐγκατέλιπε τὴν ἐξουσίαν εἴτε διότι ἦτον ἀνίκανος νὰ τὴν κρατήσῃ εἴτε διότι ἀνηλεῶς ἐλακτίζετο, ὅταν οὐδεὶς ἄλλος ὑπῆρξε νὰ ἀναλάβῃ τὴν κυβέρνησιν εἰμὴ ὁ κ. Τρικούπης, ὃν καὶ ἡ βασιλεῖα ἤθελε, τὴν δὲ θέλησιν τῆς διὰ πολλῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ καταρτισμοῦ (ὡς ἐνήργησεν αὐτὸν) τοῦ ἀχρόου ὑπουργείου διετράνωσε, τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἢ βουλή τῆς 7ης Ἀπριλίου ἢ ν' ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν προσκαιρῶς τοῦλάχιστον, τὸν μόνον μνηστῆρα αὐτῆς, τὸν κ. Τρικούπη; Ἡ βουλὴ ἐκείνη ὤφειλεν ἀναποδράστως νὰ ἀναδείξῃ ταχέως ἓνα κυβερνήτην τῆς χώρας οὔτινος ἐπὶ ἰκανὰς ἡμέρας κρισιμωτάτας ἔστε. ρεῖτο, καθόσον δὲ οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο ἰὼς ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων νὰ ἀναδειχθῇ ἢ ὁ κ.

Τρικούπης, ὅστις εἶχε καταλλήλως προπαρασκευάσει τὴν ἀνοδὸν του, δὲν εἶναι ἀξιόμειμπτοι δὲν εἶναι ποσῶς κατηγορητέοι οἱ ἀναδείξαντες διὰ τῆς ψῆφου των ἐκείνων ὃν προηγουμένως κακὸν κακῶς εἶχον ἀνατρέφει. Ἴσως δύναται τις τὰ καταλογίσῃ αὐτοῖς μομφὴν τινα, ἀλλ' αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη ἢ ὅτι δὲν προεμάντευσαν τὴν διὰ φραγκελίου καὶ λακτισμάτων ἀποπομπὴν των ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου ὃν οἱ χειροκροτήσαντες αὐτὴν «σταῦλον» ἀπεκάλεσαν.

Ἄλλ' ἡ σπεῖρα δὲν ἐνδιαφέρεται περὶ τοῦ σπουδαίου τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς· θέλει μόνον νὰ εὔρη τοιαῦτα κατὰ τῶν ἀντιπάλων τῆς, ἔστω καὶ γελοῖα, ἵνα κατορθώσῃ νὰ ἀποκτήσῃ ὄλοκληρον τὴν νομὴν καὶ τοῦ ἐναπολειπομένου λειμῶνος, διότι εἰς τοῦτο ἀποβλέπει ὅλη ἡ ἐνεργεία τῆς διότι τοῦτο θερμαίνει τὸν ζῆλόν τῆς. Δὲν λησμονοῦσι νὰ ὀμιλήσωσι καὶ περὶ Τρικουπιστῶν καὶ Δεληγιαννιστῶν, ἐνῶ αὐτοὶ λέγουσι μὲν ὅτι εἶναι Τρικουπικοὶ, νέμονται ὅμως ἀμφοτέρους ἐπίσης. Κατεῖχον τὰ ἀξιώματα ἐπὶ Τρικούπη, κατέλαβον ὅμως πλείονα ἐπὶ Δεληγιάννη καὶ ἐδῶ μὲν ὑβρίζον τὸν δεύτερον διὰ τῶν αἰσχροτέρων καὶ βδελυρωτέρων λέξεων, ἐκεῖ δὲ εἰς Ἀθήνας ἔλεγον ὅτι ἀπέστειλαν (!!!) αὐτῷ δύο βουλευτὰς τὸν κ. Μάσχαν καὶ Συγγρόν. Ἐπώλουν καὶ ἠγόραζον κυβερνήτην καὶ βουλευτὰς!!! Καὶ ὕστερον σᾶς ὀμιλοῦν περὶ σταθερότητος καὶ πεποιθήσεων!!

Ἄλλὰ δὲν λησμονοῦσι καὶ τὸν κ. Κατσάκον· εὐφῆμως μάλιστα ἤδη ὀμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ καὶ τὸν ὑποδεικνύουσι εἰς τοὺς Δεληγιαννιστὰς καὶ πρὸς πάντας ὡς τὸν φυσικὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγόν. Δὲν ὀμιλοῦμεν περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἢ ἐνέχει ἢ διαγωγῆ των, διότι εἶναι κατάδηλος καὶ ρίπτεται ἐν μέσῳ ἐκείνων οἵτινες τοὺς γνωρίζουσι, στιγματίζομεν ὅμως τὴν ἀαισχυντίαν. Πρὸ μικροῦ ὁ κ. Κατσάκος ἦτο «ἐξυπόλυτος» «δὲν εἶχε νὰ χάσῃ τίποτε» «δὲν εἶχε οὔτε καλύβην» «ἦτο μερμπάντης» «ἦτο κλέπτης» πρὸ μικροῦ παρεπέμποντο οἱ ἐκλογεῖς εἰς τὸν κ. Κατσάκον νὰ

τοῖς «ἐξαργυρώση τὰ συναλλάγματα»· ὅλα ταῦτα ἔλεγεν, ἔπραττεν, ἐνήργει ἢ σπεῖρα μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πρὸ μικροῦ κατὰ τοῦ κ. Κατσάκου ὄν καὶ πάλαι καὶ τότε καὶ νῦν ἀπεχθάνεται, μισεῖ, ὑβρίζει, κακίζει, συκοφαντεῖ ὅσον οὐδένα ἄλλον, ἀποκρύπτει ὁμως τότε τὴν κακίαν τῆς, ὁμιλεῖ μάλιστα περὶ αὐτοῦ εὐφήμως, διατὶ νομίζετε; διότι ἐκτὸς τῆς ἐπιβουλῆς δι' ἧς ἐλπίζουν νὰ φέρουν τὴν διαίρεσιν, τὴν χαλάρωσιν, τὴν ἀδυναμίαν εἰς τοὺς ἀντιπάλους των, ἐξεμεταλλεύθησαν συνάμα αὐτὸν καὶ τότε καὶ νῦν καταγίνονται εἰς τὴν ἐκμετάλλευσίν του. Ἐξεμεταλλεύθησαν τότε τὴν ὑπόνοιάν του περὶ ἀπιστίας τῶν τέως συμμάχων καὶ φίλων καὶ διὰ θωπειῶν, δι' ἐπιστολῶν, δι' ὑποσχέσεων οὐ μόνον κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὰ ἀξιώματα, οὐ μόνον νὰ σχῶσι τὴν θέσιν των καὶ παρὰ τῷ Δεληγιάννῃ, ἀλλὰ περιπλέον κατώρθωσαν διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἐπιμόνου ἀντιδράσεως τοῦ κ. Κατσάκου παρὰ τῷ κ. Δεληγιάννῃ νὰ ἀπομακρύνουν ἀπ' αὐτοῦ τοὺς κ. κ. Κεχαγιᾶν καὶ Μαυρογορδάτον. Καὶ νομίζουν οἱ μακάριοι ὅτι οἱ καιροὶ εἶναι πάντοτε οἱ αὐτοί, καὶ νομίζουν οἱ κατεργαρέοι ὅτι θὰ εὑρουν ἕνα νὰ ἀποπλανήσουν. Ριψάτε ὅσα θέλετε ἐπιβουλάς, προσπαθήσατε ὅσα θέλετε νὰ φέρητε διαίρεσεις, διότι τοιοῦτον ὑπῆρξε πάντοτε τὸ πρόγραμμά σας, ἀλλὰ σᾶς διαβεβαιούμεν ὅτι θὰ διδαχθῆτε ἄλλην μίαν φοράν ὅτι τὰ μωρὰ καὶ κακόβουλα σχέδιά σας δὲν ἔχουν πλέον πέρασιν, θὰ διδαχθῆτε ἄλλην μίαν φοράν ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἀκολουθεῖ τοὺς ἀπατεῶνας, δὲν ἀκολουθεῖ τοὺς ἐργαζομένους αἰείποτε ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, δὲν ἀκολουθεῖ ἐκείνους οἵτινες τὴν ἐπιούσαν δὲν τὸν γνωρίζουν, ἀλλ' ἀκολουθεῖ ἐκείνους οἵτινες δὲν τὸν λησμονοῦν ποτὲ, ἀκολουθεῖ ἐκείνους οἵτινες καὶ μετὰ τὴν ἀνάγκην προσφέρονται κατὰ δύναμιν νὰ τὸν ἀνακουφίσωσι.

Ἄλλ' ἵνα μὴ βαρύνωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ μακροσκελοῦς ἀρθροῦ σταλατῶμεν ἕως ἐδῶ διὰ νὰ συνεχισωμεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐπόμενον, μολονότι θὰ δώσωμεν ἀφορμὴν νὰ μᾶς εἰρωνευθῆ καὶ πάλιν ὁ παρὰ τὴν πλατείαν «Λεωτσάκου» φαρμακοποιός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ κ. Πολιτάκης διὰ τῆς μακρᾶς διατριβῆς του ὅτι δὲν προϋτίθετο νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν κ. Νομάρχην διότι οὐδενὶ ἀπαγορεύεται τὸ ὑπερασπίζειν τοὺς ἄλλους· δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ὁ κ. Νομάρχης δὲν ἔχει ἀνάγκην συνηγοριῶν οὐδὲ προσεχει εἰς τοὺς ψόγους διότι γνωρίζομεν ὅτι ἔχει καλὸ πετσί καὶ ἀντέχει εἰς ὅλα· δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς εἴπῃ

ὅτι ὁ κ. Νομάρχης τὸν ἐδέχθη μὲ πολλὴν εὐγένειαν διότι ὡς πρὸς ταύτην ὑπερβαίνει καὶ τοὺς ἡθοποιούς· δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς εἴπῃ ὁποίας πρεσβεύει ἀρχὰς καὶ θεωρίας περὶ τύπου, οὐδὲ νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δημοσιογραφικῶν καθηκόντων μας, διότι περὶ τῶν πρώτων δὲν ἠρωτήθη, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἐκωλύετο ἵνα μὴ ὡς ἐγωϊστῆς κατηγορεῖτο. Τὰ πολλὰ ἦσαν περιττά· ἦκει μόνον νὰ διέψευθε τὴν εἶδῃσιν ἀφηγοῦμενος τὴν ἀλήθειαν, ἐπέκρινε δὲ ἡμᾶς συνάμα ἂν ἐπέιθετο ὅτι διετελοῦμεν ἐν κακῇ πίστει. Ἄν ὁ κ. Πολιτάκης ἀνεγίνωσκε τὸν «Πολίτην» θὰ ἐπέιθετο ἀδισταστως ὅτι μάταιος ἦτο ὁ τόσος αὐτοῦ κόπος, διότι θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ συντάκτης αὐτοῦ οὐδέποτε ἐδίστασε νὰ ἀνομολογήσῃ τὴν πλάνην του, ὁσάκις τυχὸν ἐπλανήθη, διότι πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι ἡ εἰλικρίνεια, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς τιμίους ἀνθρώπους, προσδίδωσι τὴν μεγαλύτεραν ἰσχύον. Ἄν ὁ κ. Πολιτάκης ἀπλῆν ἐρώτησιν μᾶς ὑπέβαλε περὶ τῆς ἀληθείας εἰ μὴ τῆς εἰδήσεως θὰ τῷ ἀπηντῶμεν ἀδιστακτως ὅτι ἐξετάσαντες ἐπιμελέστερον ἐμάθομεν ὅτι ὁ κατάδικος Φιλίππου δὲν μετεφέρθη εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς ὅπως αὐθαίρετως. Γοιουτοτρόπως δὲν θὰ ὑπελείπετο ἄλλο τι εἰμῆ ἢ ἔρευνα περὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἡμῶν πίστεως. Διαβεβαιούμεν αὐτὸν ὅτι οὐδέποτε ἐδημοσιεύσαμεν ἐκ πλάνης ἐσφαλμένην εἶδῃσιν, διότι εἰς τοῦτο κυρίως ἀπ' ἀρχῆς ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν μας, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἐκ κακῆς πίστεως. Ἡ δὲ πλάνη ἡμῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι δεδικοιολογημένη καὶ πᾶς τις ἄλλος δὲ ἠδύνατο νὰ ὑποπέσῃ εἰς αὐτήν. Κατὰ νόμον οἱ ἀσθενεῖς, ὅταν νομίμως βεβαιωθῆ ἢ ἀσθενεῖά των ὑπὸ τοῦ Ἱατροῦ συνεπεῖα δὲ τῆς βεβαιώσεως ταύτης ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ Νομάρχου ἢ μεταφορὰ των, μεταφέρονται μόνον εἰς τὸ νοσοκομεῖον, οὐχὶ δὲ εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς ὧν ὁ προορισμὸς εἶναι ὅπως διάφορος. Ἐχων τις ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ νόμου δὲν ἦτο ἐπόμενον νὰ πλανηθῆ καὶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ μεταφορὰ τοῦ κατάδικου Φιλίππου ἐγένετο παρανόμως, ἀφοῦ μάλιστα ὁ κατάδικος οὗτος συνωδούθη ἐν καιρῷ νουκτὸς ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπιστάτου καὶ δι' ἀπλῆς αὐτοῦ σημειώσεως παρεδόθη εἰς τοὺς φρουροῦντας χωροφυλακὰς; Ἄλλὰ μὲ ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις του ὅτι δὲν μᾶς ἀποδίδει κακὴν πίστην συλλαμβάνεται ἐν τούτοις ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ κ. Πολιτάκης τὰναντία φρονῶν, διότι καὶ τὴν προηγουμένην, ἤτοι τὴν ἀφορῶσαν τὸν Δήμαρχον Πιλιλάκην χαρακτηρίζει ὡς οὐσαν ὁμοίας φύσεως πρὸς τὴν περιῆς πρόκειται. Δύναται νὰ φρονῆ, ὡς βούλεται, περὶ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμως εἶναι κατακριτέος διότι ἀρνεῖται ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα βεβαιούσι καὶ αὐτὸς ὁ Νομάρχης διὰ τῆς σιωπῆς του ὑποστη-

ρίζει. Τὴν διαγωγήν τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὴν ὑπόθεσιν Πιτιλάκη δὲν ἀνεγράψαμεν ὡς εἶδῃσιν ἀλλὰ ἐπισημῶς κατηγγελάμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, δι' ὅπερ οὐ μόνον δὲν μᾶς κατηγγεῖλεν ὁ κ. Νομάρχης ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς, οὐδὲ ἡ Εἰσαγγελία, οὐδ' ἄλλος τις μᾶς διέψευσε· καὶ δὲν μᾶς διέψευσε διότι τὴν ἐνοχὴν του μαρτυροῦσιν ἐπίσημα ἐγγράφα, ὅχι πλέον μόνον μαρτυρία. Ἀποκρούομεν δὲ πάσῃ δυνάμει ὅτι ἐν τῇ πολεμικῇ ἐπιτρέπεται τὸ βάλλειν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀδιάρρως ἂν θά πάθωσι καὶ ἀθῶοι· τούναντίον δὲ πιστεύομεν ὅτι αἰσχρὸν εἶναι καὶ τὸ ἀναγράφειν εἰδήσεις κατὰ ἐχθρῶν ἐν γνώσει ὅτι εἰσὶν αὐταὶ ψευδεῖς.

— **Ἡ ἐπιθεσις.** Ἐπὶ ταῖς παρασκευαζομέναις ἐορταῖς διὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ διαδόχου ὁ κατὰ τὸ πλεῖστον συρφετὸς ἐκεῖνος, ὃν φοιτητὰς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀποκαλοῦσιν, ἐνόμισεν ὅτι εὐθετος ἦτο ὁ καιρὸς ἵνα καὶ πάλιν ἀκουσθῆ· καὶ δὴ συναθροισθεῖσα ἡ εὐγενὴς νεολαία ἡ μέλλουσα τῆς πατρίδος δόξα πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου, ἀκρωμένων τῶν Πατριάρχου, Ῥήγα Φεραίου καὶ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἐλάλησεν, ἐφώνησεν, ἐσπρωξεν, ἐμωλόπισεν, ἐξυλοκόπησεν, ἐθραυσε κεφαλὰς, ἐπιστόλισεν, ἐτραυμάτισεν. Καὶ ὅλα ταῦτα διότι οὕτως ἀπηγεῖτο, ἵνα αἱ παρασκευαζόμεναι ἐορταὶ ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσει τοῦ διαδόχου ἀποβῶσι λαμπρότεραι, ἵνα διὰ μείζονος αἰγλης περιφθῆ ἡ φήμη τοῦ Πανεπιστημίου μας. Ἄλλ' ἡ δραστηριότης καὶ ὁ ὄργανισμός τῆς σφριγώσης νεολαίας δὲν περιωρίσθη ἕως ἐδῶ· εἶχεν ἀνάγκην νὰ ξεθυμάνῃ θραύουσα μερικὰς ὑέλους, καταλλήλους δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τοῦτον ἐξελεξατο τὰς τοῦ γραφείου τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» διότι ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος τούτης εἶχε διαπράξει δεινὸν καὶ ἀποτρόπαιον ἐγκλημα κατ' αὐτῶν, εἶχε δηλονότι ἀφηγηθῆ (κατ' αὐτοὺς) ἀνακριβῶς τοὺς θορύβους καὶ τὰς ἀσχημίας των· Ἐξεστράτευσαν ἐν θορύβῳ καὶ ἀλλαλαγμῶ, ἐλιθοβόλησαν μὲ πολλὴν ἐπιδειξιότητα καὶ ἀπῆλθον οἱ ἀρειμάνιοι κατευχαριστημένοι ὅτι ἐξεπόρθησαν τὸ φρούριον!! Καὶ διὰ τὴν βανδαλικὴν ταύτην πράξιν, διὰ τὴν ἀνανδρον αὐτὴν ἐπιθεσιν μέγας ἐγένετο λόγος ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας, τῆς μὲν ὑποστηρίζουσης τὴν πράξιν (!!) τῆς δὲ καταδικαζούσης αὐτήν, ἐνῶ ἦτο ἀξία περιφρονήσεως καθόσον μάλιστα ἐγένετο ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς πανεπιστημιακῆς νεολαίας ὡς ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν τινες. Δὲν εἴμεθα ἀσεβεῖς ὀμιλοῦντες μετὰ περιφρονήσεως περὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου· καὶ ἡμεῖς ἐκεῖθεν ὀρμώμεθα, ὥστε οὐδένα ἔχομεν λόγον κατ' αὐτοῦ ἀντιπαθείας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσα ἴσα ἀγανακτοῦμεν περισσότερον διότι ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἐπέκεινα μετεβλήθη εἰς ἐλευσινὴν παλαίστραν ἐν ἧ συχνὰ διαδραματίζονται σκηναὶ ἐξευτελιστικώταται. Εἰς

οὐδὲν ἄλλο σώματειον, καὶ τὸ χυδαιότερον, διαπράττονται κατ' ἐκάστην τόσαι ἀνοησίαι, ἀφιλοτιμίαι, φατριασμοί, ἀκατονόμαστα, ὅσον εἰς τὰ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ φοιτηταὶ πεπροικισμένοι μ' ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τοῦ τίτλου των ἀλλ' εἶναι τόσον ὀλίγοι ὥστε ἡ δὲν ἀκούονται ἡ δὲν τολμῶσι νὰ ὀμιλήσωσι. Ὑστερον δὲ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἔχει τις ἀδικον νὰ τοὺς ἀποκαλῆ συρφετόν; ἔχει ἀδικον ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία νὰ τοὺς περιφρονῇ ὅταν παντοῦ ἀναμιγνύονται ὡς παῖδες ἀνόητοι καὶ διεφθαρμένοι, ὅταν καταγίνονται ἀδιακόπως διὰ πράξεων ἀξιοθρηνητῶν νὰ ἐξευτελίσωσι καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ φοιτητοῦ; Νομίζομεν δὲ ὅτι τὸ φρονιμώτερον διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφους εἶναι, ἀντὶ νὰ καταγίνονται νὰ ἀποδοκιμάζωσι ἢ παραινῶσι, νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποκρούσιν τῶν ἐπιδρομῶν διότι μόνον πάθημά τι σκληρὸν καὶ ἀνεπανόρθωτον θά δυνηθῆ ἴσως νὰ τοὺς συναίτησῃ ἀφοῦ πλειστάκις ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε ὅτι οὔτε αἱ ἀποδοκιμασίαι, οὔτε αἱ παραινέσεις οὔτε ἡ τῆς ἐξουσίας ἐπέμβασις ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς ἀναχαιτίσουν ἀπὸ τὰς παραλόγους καὶ ἀνανδρους ἐπιθέσεις των.

— Διὰ τοῦ χθεσίου ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ τῶς γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων κ. Γ. Σαγιακᾶς, ἀντὶ δὲ τούτου, τοποθετηθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφίκετο πρὸ ἡμερῶν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἀντικαταστήσας αὐτὸν κ. Λοβέρδος. Ἡ ἐντεῦθεν μετὰθεσις τοῦ κ. Σαγιακᾶ ἔθεωρήθη πρὸ πολλοῦ ἀναγκαία, ὡς μανθάνομεν δὲ προετοιμάζονται ἐκτοπίσεις καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῇ αἰτήσει τῆς σπείρας καὶ τοῦ κ. Νομάρχου.

Ἄριθ. 437

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Προεδρεύοντα τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν δικαστὴν Δ. Κ. Δημητριάδην καὶ τοὺς ἐμποροδίκας Ν. Πετρόπουλον καὶ Γ. Ζωγραφακῆν. Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 21 Ἰουλίου 1886 παρουσία καὶ τοῦ γραμματέως Θ. Παπαγεωργιοπούλου, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ

Τοῦ ἐνάγοντος Γεωργ. Δ. Ἀργυροπούλου, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου καὶ

Τοῦ ἐναγομένου Ἰωάν. Γιερούση κατοικοῦ ἐπίσης, ἡν δ' ἀγνώστου διαμονῆς, μηδὲ ὄπως παραστάτος.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1885 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς του ἐξέθετο, ὅτι ὁ ἐνάγομενος τῷ ἐξέδοτο τὰ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1880 γραμ-

μάτιον εις διατάγην του δια δραχ. τῆς παλ. Βασιλ. Διατιμ. 624 καὶ 83)00 δι' ἀξίαν πραγματειῶν ἄς ἠγόρασε καὶ παρέλαβε παρ' αὐτοῦ τῆς τελείας του ἀρεκίας, ὑποσχεθεὶς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν μετὰ μῆνας τέσσαρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀνωτέρω γραμματίου. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνω προθεσμίας νὰ πληρώσῃ τὸν νόμιμον τόκον ἐν τοῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως γενομένης εἰς πρώτην ἀναζήτησιν καὶ διαταγὴν κεφάλαιον καὶ τόκους. Ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐπλήρωσε τὸ χρέος του, οἱ δὲ τόκοι αὐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας μέχρι τῆς ἀγωγῆς εἶναι δραχ. παλ. Βασιλ. Διατιμ. 381 25)00 καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος ἠγόρασε τὰς ἀνωτέρω πραγματείας (καπνὸν) δι' ἐμπορικὴν του χρῆσιν καὶ κερδοσκοπίαν, διὰ ταῦτα ἐζητήσατο νὰ υποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κοατήσεως νὰ τῷ πληρώσῃ τὰς ἀνω δραχ. παλ. Διατιμ. 1006 10)00 μετὰ τοῦ νομίμου τόκου των ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως. Νὰ καταδικασθῇ εἰς δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Τηρηθείσης τῆς νομίμου προδικασίας εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικάσιμον καθ' ἣν

Ἀκούσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος ἐξαιτησμένου τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς του.

Ἰδὸν τὴν Δικογραφίαν

Συμφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐπιδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Μιχ. Μαζαράκη τῆς 27 Δεκεμβρίου 1885 ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ἐπεδόθη τῷ ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖ τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον, συνάμχ δὲ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 115 τοῦ 1885 φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Φερεκίδης», ἐπομένως ὁ ἐναγόμενος οὗτος ἐκλήτευσθη νόμιμος καὶ προσηκόντως, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ σήμερον νόμιμον δικάσιμον τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς προσελθοῦσαν διὰ τῆς σειρᾶς τοῦ πινακίου, μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου προθεσμίας, δικάζεται κατὰ νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος ἀληθεῖς ὑποτιθέμεναι δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως ἢ ἐτέρας ἐνστάσεως ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας (ἄρθρ. 594 καὶ 595 Πολ. Δικονομίας).

Διὰ ταῦτα.

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρ. 209 καὶ ἐπόμ. Πολ. Δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Ἰωάν. Γιερούση

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1885 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Γεωργ. Ἀργυροπούλου.

Υποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι δραχ. παλ. Διατιμ. χιλίας 25 καὶ 10)00 (ἀριθ. 1006 καὶ 10)00) μετὰ τοῦ νομίμου τόκου των ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως.

Διατάσσει τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης καὶ

Καταδικάζει τὸν αὐτὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα μετριαζόμενα εἰς δραχ. εἴκοσι δύο ἀριθ. (22) καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 21 Ἰουλίου 1886.

Ὁ προεδρεύων

Δ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ὁ γραμματεὺς

Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1886.

Οἱ δικασταὶ

Δ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ι. ΚΟΠΚΙΔΗΣ

Κ. ΚΟΜΠΙΛΙΡΗΣ.

Ἀριθ. 286

Βιβλ. ἀπογρ.

Ὅτι πρῶτον ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος, τῇ 29 Ἰουνίου 1886.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Τ. Σ. Α. ΜΟΝΟΠΩΛΗΣ.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ νόμιμος τὸ παρὸν ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικόν μου Ἰωάννην Γιερούσην ὃν ἐπιτάσσω νὰ μοὶ πληρώσῃ ἐμπροθέσω, 1) διὰ κεφάλαιον δραχ. παλ. Διατιμ. 1006 10)00 ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς ἧτοι ἀπὸ τῆς 27 Δεκεμβρίου 1885 μέχρι ἐξοφλήσεως, 2) τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχ. ν. 22, 3) τὰ τέλη τῆς σημάτων δραχ. νέας ἐννέα (9) καὶ 4) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπιταγὴν, ἐπίδοσιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα δημοσιεύσιν κλπ δραχ. νέας εἴκοσι ἐπτὰ (ἀριθ. 27) τ' ὄλον τῶν ἐξόδων δραχ. νέας πενήκοντα ὀκτὼ (ἀριθ. 58) καὶ ταύτας ἐντόκως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως, διότι ἄλλως θὰ ἐπιληφθῶμεν ἀναγκαστικῆς κατὰ τούτου ἐκτελέσεως. Δημοσιεύσῃ δὲ τῆς παρούσης ἀντίγραφον ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐφημερίδι «Πολίτης».

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 8 Αὐγούστου 1886.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ ἐπιτάσσοντος

Ἐμμ. Ἐλευθεριάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού κείμενον καφενεῖον τοῦ κ. Παναγιώτου Δημητρακοπούλου ἐκομίσθη καὶ πωλεῖται Ζύθος Βιεννης πρὸς 150 ο)ο ἐκάστη φιάλη. Ἐκτὸς τῆς εὐθηνίας ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἐγγυᾶται τοῖς προσερχομένοις εἰς τὸ λαμπρὸν καφενεῖον του καὶ περὶ τῆς ἀρίστης τοῦ πωλουμένου Ζύθου ποιότητος.